

gere – der opholder sig i institutionen i forbindelse med deres arbejde, uden at de er ansatte i kriminalforsorgen, er derimod omfattet af den foreslåede bestemmelse.

Justitsministeriet har overvejet, om bestemmelsen tillige burde omfatte ansatte i kriminalforsorgen, som er på institutionen som led i deres tjeneste.

Kriminalforsorgen har i den forbindelse oplyst, at det for tiden overvejes, om der er behov for at ændre reglerne om ansattes brug af mobiltelefoner i kriminalforsorgens institutioner, jf. herved pkt. 3.1.1 om indholdet af reglerne.

I det omfang, der på grundlag af kriminalforsorgens overvejelser fortsat skal gælde særlige regler om ansattes brug og besiddelse af mobiltelefoner i kriminalforsorgens institutioner, vil kriminalforsorgen fastsætte administrative regler herom. Overtræder en ansat i kriminalforsorgen sådanne administrative regler om ansattes forhold i tjenesten, kan vedkommende blive mødt med disciplinære eller ansættelsesretlige reaktioner, ligesom mere alvorlige tilfælde vil kunne udgøre en overtrædelse af bestemmelserne i straffelovens kapitel 16 om forbrydelser i offentlig tjeneste eller hverv mv.

Hvis en ansat i kriminalforsorgen måtte sætte en indsat i besiddelse af mobiltelefon eller medtage en mobiltelefon i fængslet med henblik på at (forsøge) at overlevere den til en indsat, vil den pågældende desuden kunne straffes for (forsøg på) medvirken til overtrædelse af den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 124, stk. 4, 1. pkt.

På den baggrund finder Justitsministeriet, at der ikke er tilstrækkelig grund til at foreslå, at ansatte i kriminalforsorgen, som er på institutionen som led i deres tjeneste, skal være omfattet af denne del af bestemmelsen.

Det bemærkes i øvrigt, at kriminalforsorgen har pegt på, at forholdene for ansatte i kriminalforsorgens institutioner i nærværende sammenhæng adskiller sig markant fra andre personer, der uden at være indsat til afsoning opholder sig i institutionerne. I modsætning til andre opholder de ansatte sig således almindeligvis i institutionerne i hele deres daglige arbejdstid. Særlige hensyn kan derfor gøre sig gældende ved en regulering af adgangen for ansatte i kriminalforsorgens institutioner til at medtage mobiltelefoner mv.

3.4.5. Det er en betingelse for strafansvar, at der foreligger forsæt til alle dele af gerningsindholdet.

Det bemærkes i den forbindelse, at der vil blive opsat informationsmateriale til besøgende i fængsler og arresthuse om forbudet mod at medbringe mobiltelefoner og lignende kommunikationsudstyr i de af kri-

minalforsorgens institutioner, der bliver omfattet af den foreslåede bestemmelse. Forbudet vil endvidere fremgå af besøgstilladelsen, og kriminalforsorgens personale vil blive givet anvisning om, at der skal ske påmindelse om forbudet, inden der foretages visitation af besøgende. Oplyser en besøgende om besiddelse på dette tidspunkt, vil der formentlig i almindelighed ikke være grundlag for at rejse tiltale for (forsøg på) overtrædelse af de foreslåede bestemmelser.

3.4.6. Har kriminalforsorgens personale en formodning om, at en besøgende har forsøgt at indsmugle eller medtage en mobiltelefon eller lignende kommunikationsudstyr i en af kriminalforsorgens institutioner – eksempelvis fordi en detektorkarm har opdaget metalgenstande på vedkommendes person – og ønsker den besøgende herefter at forlade institutionen, vil personalet kunne anholde og tilbageholde den pågældende på grundlag af en mistanke om overtrædelse af den foreslåede bestemmelse, indtil politiet kommer til stede og kan visitere den pågældende for besiddelse af udstyret. Det fremgår således af retsplejelovens § 755, stk. 2, at enhver, der træffer nogen under eller i umiddelbar tilknytning til udøvelsen af et strafbart forhold, har samme beføjelser som politiet til at anholde den pågældende. Den anholdte skal dog snarest muligt overgives til politiet med oplysning om tidspunktet og grundlaget for anholdelsen.

3.4.7. Som et led i efterforskningen af en overtrædelse af den foreslåede bestemmelse vil politiet efter de gældende regler i retsplejelovens kapitel 72 kunne foretage legemsbesigtigelse (dvs. blandt andet besigtigelse af legemets ydre samt visitation af det tøj, som den pågældende er iført) af en mistænkt, hvis indgrebet må antages at være af væsentlig betydning for efterforskningen. Der vil derimod ikke kunne foretages en legemsundersøgelse (dvs. blandt andet nærmere undersøgelse af legemet, herunder af dets hulrum), idet retsplejelovens bestemmelse herom alene gælder i sager om lovovertrædelser, der efter loven kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover.

Justitsministeriet finder, at det vil kunne lægge afgørende hindringer i vejen for en effektiv håndhævelse af den foreslåede kriminalisering, hvis det ikke bliver muligt at foretage legemsundersøgelser af indsatte, besøgende mv., der er mistænkt for (forsøg på) uretmæssigt at besidde eller medtage kommunikationsudstyr. Det skyldes, at der er grund til at formode, at kroppens hulrum i en række tilfælde anvendes som gemmesteder ved (forsøg på) indsmugling i kriminalforsorgens institutioner.

På den baggrund foreslår Justitsministeriet, at der indføres hjemmel til at kunne foretage legemsunder-